

Oğlan ve Küçük Balina

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Küçük Balina

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük mavi okyanusun kıyısındaki küçük bir evde Leo adında bir oğlan yaşırdı. Sıcak açık kahverengi teni, kısa kıvrıkcık siyah saçları ve minik bir aralığı olan bir gülümsemesi vardı. Her sabah Leo parlak sarı ceketini, mavi şortunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Boynunda bir ipe asılı küçük gümüş bir düdük taşırdı. Leo kayaların üstüne oturup dalgaları dinlemeyi çok severdi.

Leo her gn okyanusu dinlerdi. Dalgaların arpışını ve rzgârın vınlayışını duyardı. Ama en ok balinaların şarkılarını severdi. Onların derin, alak sesleri suyun iinde sırlar gibi dolaşırdı. Leo kocaman koyu kahverengi gzlerini kapatır ve onlarla birlikte mırıldanırdı. Balinaların birbirlerine ne sylediğini merak ederdi.

Güneşli bir gün Leo yeni bir ses duydu. Büyük balinalar gibi derin ve yavaş değildi. Komik, fıkır fıkır bir ezgiydi. *Blup-blup, viiii!* Leo suyun üstüne eğildi. Küçük bir balina su yüzüne fırladı! Yumuşak mavi-gri bir derisi, soluk benekli bir karnı ve kocaman mutlu bir ağzı vardı. Bir yüzgecinin etrafına yeşil bir yosun, bilezik gibi dolanmıştı.

"Merhaba!" dedi Leo. "Ne komik bir şarkı!" Küçük balina yüzgeçlerini kıpırdatıp yeniden şarkı söyledi: *tık-tık, mmmmm, viiii!* Leo güldü ve alkışladı. Gümüş düdüğünü çaldı: *fiyu-fiyu!* Balinanın minik yuvarlak gözleri parladı. O da neşeli bir ezgiyle karşılık verdi. Leo hemen arkadaş olacaklarını anladı.

Küçük balina kayalara yaklaştı. "Ben Leo," dedi oğlan. "Senin adın ne?" Balina mutlu bir *brrrr-ap!* sesi çıkardı. "Sana Pip diyeceğim," dedi Leo. Pip kuyruğunu kıvrıp usulca su sıçrattı. Leo Pip'e gümüş düdüğünü gösterdi. *Fiyu!* Pip de düdük çalmayı denedi ama ortaya komik bir *pfffft!* çıktı. İkisi de kıkırdadı.

Pip suyun altına daldı ve bir şarkıyla geri döndü. *Tık-tık-tık!* diye seslendi Pip. Leo dikkatle dinledi. "Bu konuşmaya benziyor!" dedi. Pip başını salladı ve daha çok ses söyledi: *mmmmm, fiyu-fiyu, blup!* Leo okyanusun seslerle dolu olduğunu öğrendi. "Vay canına!" diye fısıldadı. "Okyanus kocaman bir müzik kutusu gibi!"

Bütün öğleden sonra Leo ve Pip şarkılar paylaştı. Pip Leo'yu güldüren komik sesler söyledi. Leo düdüğünü çaldı, Pip de fıkır fıkır bir *brrrp!* ile onu taklit etti. Küçük balina Leo'ya minik tıklamaları nasıl dinleyeceğini gösterdi. "Bunlar fısıltı gibi," dedi Leo. Pip yosun bileziğini kıpırdatıp mutlu bir ezgi söyledi. Dostluk sıcak, fıkır fıkır bir şarkı gibiydi.

Güneş batmaya başlayınca Leo, "Keşke herkes bu sesleri duyabilse," dedi. Pip usulca ıslık çaldı. Leo'nun bir fikri vardı. "Sınıfıma anlatabilirim! Bir sunum yapabilirim!" Pip'e her şeyi anlattı. Pip heyecanla kuyruğunu salladı. "Bana yardım eder misin?" diye sordu Leo. Pip başını salladı ve yüksek sesle *vuuhuu!* diye şarkı söyledi.

Ertesi gün okulda Leo öğretmenine Pip'i ve okyanus seslerini anlattı. Öğretmenin koyu kahverengi bir teni, uzun örgülü siyah saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. "Ne harika bir fikir!" dedi nazik bir gülümsemeyle. "Birlikte bir sunum yapabiliriz. Sana yardım ederim." Leo çok mutlu oldu. Okyanusun büyüsünü paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Leo ve öğretmeni çok çalıştı. Balina resimleriyle büyük bir afiş yaptılar. Leo düdük seslerini çalıştı. Tıklamaları, mırıldanmaları ve ısıkları göstermek istiyordu. "Okyanus seslerle dolu," dedi öğretmenine. "Ve hepsi önemli!" Öğretmeni başını salladı. "Haklısın, Leo. Okyanus sesleri önemlidir." Leo kendini gururlu ve heyecanlı hissetti.

Sunum günü Leo sınıfın önünde durdu. Sarı ceketini ve gümüş düdüğünü takmıştı. "Okyanus sessiz değil," diye başladı. "Şarkılarla dolu!" Balina seslerinin bir kaydını çaldı. Sınıf hayretle soluk aldı. Sonra Leo tıpkı Pip gibi ıslık çaldı. Öğretmeni gülümseyip alkışladı. Herkes kocaman açılmış gözlerle dinledi.

Leo sınıfa Pip'i anlattı. "Arkadaşım Pip komik ezgiler söylüyor," dedi. "Balinalar tıklamalarla ve mırıldanmalarla konuşur. Duygularını ve hikâyelerini paylaşırlar." Onlara ağızlarıyla okyanus seslerini nasıl çıkaracaklarını gösterdi. Sınıf hep birlikte mırıldandı ve tıkladı. "Okyanusun sesleri büyük, güzel bir şarkı gibi," dedi Leo. "Ve biz onu dinleyebiliriz!"

Sınıf Leo'nun sunumunu çok sevdi. Sorular sordular ve kendi okyanus seslerini çıkardılar. "Teşekkürler, Leo!" dedi öğretmen. "Bize önemli bir şey gösterdin." Leo'nun yüzü ışıldadı. Okyanusu dinlemenin bizi ona daha yakın hissettirdiğini biliyordu. Ve dostluk, tıpkı balina şarkıları gibi, çok uzaklara ulaşabilirdi. Sınıf sıcacık ve hayranlıkla doluydu.

Okuldan sonra Leo okyanusa kořtu. Pip onu bekliyordu, neřeli bir ezgi söylüyordu. "Herkes çok sevdi!" dedi Leo. "Tıklamaları, mırıldanmaları ve ıslıkları öğrendiler!" Pip mutlulukla su sıçrattı ve komik bir *blup-blup!* söyledi. Leo düdüğünü çaldı. Yıldızlar çıkana kadar birlikte şarkı söylediler. Okyanus bir arkadaş gibiydi.

O günden sonra Leo okyanusu daha da çok dinledi. Seslerin her yerde olduğunu öğrendi—dalgalarda, rüzgârda ve balinalarda. Dostluğun ve dinlemenin dünyayı büyülü hissettirdiğini biliyordu. Ve ne zaman bir balina şarkısı duysa, Pip'i düşünüp gülümsüyordu. Okyanus şarkılarla doluydu ve Leo sevinçle doluydu.

Leo ve Pip en iyi arkadaş olarak kaldılar. Birçok mutlu şarkı paylaştılar. Bazen Pip komik sesler söyledi, bazen Leo ısıklık aldı. Okyanus tıklamalar, mırıldanmalar ve ısıklarla doluydu —harika bir okyanus sesleri dünyası. Leo dinlemenin bir armağan olduğunu öğrendi. Ve dostluk, tıpkı bir balinanın şarkısı gibi, derin mavi denizi aşp her kalbe dokunabilirdi.